

נולדה ב – 3.9.1926
 נפטרה ב – 10.5.1989
 בת רחל ופודי קרפ
 היתה נשואה למישקה
 אם לעמוס, גיורא,
 איילת (פרובולוצקי)
 ותמר כהן-ארזי

מיכל היתה מהבנים הראשונים בקיבוץ. למדה בבית-הספר המשותף עם חפצי-בה ואחר-כך במוסד החינוכי במשמר-העמק. בשנות חייה היתה פעילה בוועדות רבות בקיבוץ. מ-1974 החלה לעסוק בנושא הטיפול בקשישים – בריאים וסיעודיים. משנת 1979 ריכזה מיכל את ועדת הקשישים של הקיבוץ-הארצי והתק"מ. אריה אהרוני: "אנחנו זוכרים אותך מנעורך נערה תמירה, דקת-קו, שרעמת שיער שחור-עבות מעטרת את ראשה: עירנית וזריזה, אוהבת חיים, שמרבה לתת קולה בצחוק.

אנחנו זוכרים אותך, במין מובן-מאלויות שורשית, משתלבת בעבודת-השדה, בגן-הירק, ועושה בו שנים ארוכות, באקלים הבית-אלפי, בלהט הקיץ ובסגריר החורפי, ועל-פי רוב בכפיפה, בשתילה, בעישוב וכיוצא באלה.

אנחנו זוכרים אותך מקימה משפחה עם מישקה, יולדת ארבעה ילדים ושוקדת בחרדת-אם על גידולם וטיפוחם.

זוכרים אותך שנים ארוכות במטבח, מטלטלת סירים כבדים, מבשלת, אופה, מטגנת. הזכרון מוביל אותי אל פינה פרטית שלך: אהבת השירה שברך. ידעת לדקלם בעל-פה חטיבות שלמות מתוך "על מלאת" של שלונסקי, מתוך "כוכבים בחוץ" של אלתרמן. אהבת השירה היתה חלק בלתי נפרד ממזונך הרוחני, המשוקע בכל תאי גופך ונשמתך.

מיכל, אחותנו היקרה, ככל שהשתוקקת וחתרת להתפייס עם החיים, בשל היסוד האופטימי שהיה בך, הם סירבו להתפייס אתך.

אנו תוהים ונבוכים על יד-הגורל, האכזרית בעיוורונה, שהנחיתה מהלומותיה, חזור והנחת, עליך ועל משפחתך". היתה נציגת הקיבוץ ומפ"מ בוועידת מועצת הפועלות. בכתבה שהתפרסמה בעיתון "הארץ" אמרה: "הדיונים שהתקיימו עד כה – מאכזבים. אינני מוצאת חידוש במה שנאמר כאן וביחוד נכון הדבר לגבי חברות קיבוץ, שבעיותיהן מוצאות ביטוי פחות לאין שיעור מאלה של העירוניות. בסיכומים ודאי יהיו הצהרות יפות – אך למעשה אין זה אומר כלום".